

DON VINSLOU

DIVLJACI

Preveo
Mihajlo Đorđević

■ Laguna ■

Naslov originala

Don Winslow

SAVAGES

Copyright © 2010 by Don Winslow

All rights reserved.

Translation copyright © 2012 za srpsko izdanje, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

*Tomu Vali.
I na ledu i van njega.*

*„Vraćam se u Kaliforniju
Tamo ima toliko toga dobrog
Neću da odem iz Kalifornije,
Tamo kao da sunce nikad ne zalazi“*

Džon Majal, „Kalifornija“

Nabijem vas na kurac.

To je u poslednje vreme Čonov načelan stav ljudima.

Ofelija kaže da Čon nema načelan stav, već nadržkan stav.

„Nadržkanost je deo njegovog šarma“, kaže O.

Čon odgovara da samo *mного* poremećen otac ćerki može nadenuti ime po nekoj lujki što se utopila. Da je to neka veoma iskrivljena projekcija.

Nije to bio njen otac, obaveštava ga O, već njena mama. Čak je bio negde zbrisao kada se ona rodila, pa se Paku porodila sama i krstila dete „Ofelija“. Oina majka Paku nije Indijanka niti išta slično, već joj je O prosto nadenula taj nadimak.

„To je skraćénica“, objašnjava.

P.A.K.U.

Pasivno-agresivna kraljica univerzuma.

„Majka te je mrzela?“ , pitao ju je jednom Čon.

„Nije me mrzela“, odgovorila je O. „Mrzela je što me je rodila, zato što se ono kao ugojila – a to za Paku znači jedno dve i po kile. Porodila se, a onda je na putu kući iz bolnice kupila pokretnu traku.“

Da, da, da, zato što je Paku do srži Bogata i Lepa, južni okrug Orindž.

Plava kosa, plave oči, nos kao isklesan i najbolje sise koje mogu da se kupe (prirodne sise u tom kraju imaju, mislim ono, samo žene Amiša) – ekstra dve kile neće dugo ostati na *njenim* kukovima. Paku se vratila u kući od tri miliona na Emerald beju, strpala malu Ofeliju u nosiljku i nagazila pokretnu traku.

Prehodala tri hiljade kilometara i nigde nije stigla.

„Baš je simbolično, a?“ , upitala je O kada je završila priču. Ona je u fazonu da odatle potiče njena sklonost prema mašinama. „Mislim, to je sigurno neki moćan podsvesan uticaj, kapiraš? Kao beba sam bila okružena svim tim neprekidnim ritmičnim zujanjem, zvoncima i treperavim svetlima i svim ostalim? Mislim *stvarno*.“

Čim je dovoljno porasla da sazna kako je Ofelija bila Hamletova bipolarna ribica s graničnim poremećajima koja je otišla na plivanje u jednom pravcu, počela je da zahteva da je prijatelji zovu samo „O“. Oni su saradivali, ali postoje i neke opasnosti kada sebe zovete „O“, posebno kada ste na glasu zbog orgazama od kojih puca staklo. Mislim, bila je jednom na žurci, na spratu s nekim tipom? I počela je da peva svoju veselu pesmu? I čuli su je dole i kroz muziku i sve? Tehno je treštao, ali je O svršavala znači pet oktava više. Njene prijateljice su se smejale. Bile su na pidžama partijama kada bi O izdrndala vibrator

s mnogo pokretnih delova, na pogon kao pneumatska bušilica, pa im je taj refren bio poznat.

„Kakav zvučni ugođaj“, kazala je njena ortakinja Ešli.
„Kao da je s nama u sobi.“

O nije bilo blam. Sišla je dole sva razrađena i srećna i taj rad, pa je slegnula ramenima: „Šta da vam kažem? Volim svršavanje.“

I tako je prijatelji znaju kao „O“, ali je ortakinje zovu „Višestruka O“. Moglo je da bude i gore, moglo je da bude i „Velika O“, samo što je ona tako sitna ženska. Sto šezdeset pet i mršava. Ne pati od bulimije ili anoreksije kao tri četvrtine riba u Laguni, prosto ima metabolizam kao mlaznjak. Troši gorivo kao luda. Cura koja voli da ždere i ne voli da povraća.

„Ja sam krhka“, reći će vam. „Dečkasta.“

Aha, gistro.

Ta dečkasta ženska ima tehnikolor tetove duž čitave leve ruke, od vrata do ramena – srebrne delfine koji igraju u vodi sa zlatnim morskim nimfama, velike plave talase, svetlozelene podvodne puzavice koje se uvijaju oko svega toga. Njena nekada plava kosa sada je plava i modra sa grimiznim pramenovima, a O ima i mindušu u desnoj nozdri. Što otprilike govori...

Jebi se, Paku.

Prelep dan u Laguni.

A zar nisu svi takvi?

Šta Čon misli dok gleda napolje u još jedan sunčan dan. Jedan za drugim jedan za...

Drugim.

Misli o Sartru.

Benova gajba nasadena je na liticu koja štrči iznad plaže Tejbl Rok, i lepše mesto u životu niste videli, što i mora tako da bude, s obzirom na cifru koju je Ben istresao za nju. Tejbl Rok je stenčuga koja se diže jedno pedeset metara u okeanu – u zavisnosti od plime – i podseća, dobro, na sto*. Ne morate da budete član Mense da to provalite.

Dnevna soba u kojoj sedi ima zasenčene prozore od poda do plafona pa možete da upijete i poslednju kap čudesnog pogleda – okeani i litice i Katalina na horizontu – ali Čonove oči prikovane su za ekran laptopa.

O ulazi, gleda ga, pa pita: „Internet pornografija?“

„Navukô sam se.“

„Ko se nije navukô na internet pornografiju“, kaže ona. Tu spada i ona – baš se primila. Voli da se uloguje, ukuca „žensko štrcanje“ i overava snimke. „To je tako provaljeno za tipa. Što nisi navučen na nešto drugo?“

„Na primer?“

„Nemam pojma“, odgovara ona. „Na hors. Kao taj neki retro fazon.“

„A sida?“

„Mogao bi da nabavljaš čiste igle.“ Misli kako bi bilo kul da ima ljubavnika džankozu. Kada završi s jebačinom i više ne želi s njim da se bakće, samo ga ostavi na podu u ćošku. A tu bi bila i čitava ta tragično kul žvaka. Sve dok joj i to ne dosadi, pa bi onda mogla da dramu kako želi

* Engl.: *Table* – sto. (Prim. prev.)

da ga spase pa onda da ga vikendom posećuje na klinici za lečenje od zavisnosti, a kada izađe, mogli bi zajedno da idu na sastanke bivših zavisnika. Da budu ono kao ozbiljni i duhovni i ostalo dok *i to* ne dosadi. Onda da se bave nečim drugim.

Mauntin bajkingom, na primer...

Elem, Čon je dovoljno mršav da bude džanki, skroz visok, uglast, mišićav – izgleda kao da je sastavljen od metala sa otpada. Oštre ivice. Njena ortakinja Eš kaže da bi mogla da se poseče od tucanja s Čonom, a kurva verovatno i zna iz prve ruke.

„Slala sam ti SMS“, kaže O.

„Nisam proveravao.“

Još bulji u ekran. Sigurno je nešto super žestoko, misli ona. Jedno dvadeset sekundi kasnije on pita: „Šta si pisala?“

„Da dolazim.“

„A.“

Ona čak i ne pamti kada je Džon postao Čon, a zna ga praktično čitavog života, još iz predškolskog. Čak je i tada patio od nadržkanosti. Profani su mrzeli Čona. Mislim, baš su ga mrzeli. Ispisao se dva meseca pre mature. Nije da je Čon glup – on je jezivo pametan; to je samo zbog njegove nadržkanosti.

O uzima pajp sa staklenog stočića za kafu. „Mogu da pripalim?“

„Samo oprezno“, upozorava je.

„A?“

On sleže ramenima. „O *tvom* popodnevu je reč.“

Ona uzima zipo i pripaljuje. Umereno uvlači, oseća kako joj dim ulazi u pluća, širi se kroz stomak, pa joj

ispunjava glavu. Čoni nije lagao – to je *moćan* hibrid – što se i može očekivati od Bena i Čonija, jer od njih bolji hibrid proizvodi samo...

Niko.

Oni prosto proizvode najbolji hibrid.

O se u trenutku odvalila.

Leži na leđima na sofi i pušta da je haj preplavljuje i prožima. *Straaaaava* gandža, rastura, sva se naježila. Sva se uspalila. Jaka stvar, O će se uspaliti od *vazduha*. Otkopčava farmerke, zavlaci prste i počinje da se trlja.

Tipično za Čona, misli O – mada zapravo uopšte više i ne misli, što zbog super gandže, što zbog toga što joj je pupoljak narastao – radije sedi i blene u seks na ekranu nego da trpa pravu ženu koja mu je nadohvat ruke i koja se džara.

„Rasturi me“, čuje sebe kako govori.

Čon sporo ustaje sa stolice kao da ga to smara. Stoji iznad nje i nekoliko trenutaka je gleda. O bi ga zgrabila i povukla, ali jedna ruka joj je zauzeta (*zzzauzzzeta?*), a čini se i da je on predaleko. On se *napokon* otkopčava i da, misli ona, ti superkul, odsutni zen majstore što si jebô Eš, tvrd si kô kamen.

Počinje sve kao mirno i kontrolisano, odmereno kao da mu je tuki štap za bilijar pa cilja u kugle, ali posle nekog vremena počinje da jebe besno *bam bam bam* kao da u nju puca. Nabija njena sitna ramena u naslon sofe.

Pokušava da jebanjem izbaci rat iz sebe, radi kukovima kao da jebanjem može da izbriše slike, kao da će ružne slike izleteti s njegovom spermom (*vorgazam*?*), ali od toga

* Igra reči – od engl. *war* (rat) i *orgasm*. (Prim. prev.)

ništa od toga ništa od toga ništa od toga ništa iako se ona trudi gura napred kukove i napinje se kao da pokušava da ga izbaci iz mahovinaste duplje taj mašinski uljez krči njenu kišnu šumu njenu klizavu vlažnu džunglu.

I ona će...

Oh, oh, oh.

Oh, oh, *ohhhhh*.....

O!

4

Kada se probudila...

...kao...

Čon sedi za stolom u trpezariji, još zuri u laptop, ali sada čisti pištolj rasklopljen na osetljive deliće na peškiru. Zato što bi Ben *skroz odlepio* da mu Čon uljem umaže sto ili tepih. Ben je picajzla. Čon kaže da je Ben kao žena, ali Ben to drugačije kapira. Svaka lepa stvar predstavlja rizik – gajenja i valjanja hibrida.

Iako Ben tu nije bio već mesecima, Čon i O su još pažljivi s njegovim stvarima.

O se nada da rasklopljena utoka ne znači da se Čon sprema za povratak u I-rokenrol, kako on zove to mesto. Dvapat se tamo vraćao otkako je izašao iz vojske, a plaćale su ga one sumnjive privatne firme za obezbeđenje. Vraćao se sa, kako kaže, praznom dušom i punim računom u banci.

A to je razlog zašto uopšte tamo i ide.

Čovek mora da unovči veštine koje ima.

Čon je vanredno maturirao, stupio u mornaricu i uspeo da ga prime u školu za „foke“*. Devedeset kilometara južno odavde, na Silver biču, koristili su okean da ga muče. Terali ga da leži na leđima u zimskom moru dok ga ledeni talasi mlata (tortura vodom je prosto deo obuke, drugari, sve po PS-u). Stavljali mu teške balvane na rame i terali ga da trči uz peščane dine i do pola butina u vodi. Terali ga da roni i zadržava dah dok ne pomisli da će mu pluća razneti utrobu. Radili sve čega su mogli da se sete da se predomisli i odustane – ono što nisu kapirali bilo je da Čon *voli* bol. Kada su konačno provalili tu zajebanu činjenicu, naučili su ga svemu što ozbiljno lud, ludački fizički spremljen lik može da uradi u H₂O.

Onda su ga poslali u Stanlend.

Avganistan.

Gde...

Imate pesak, imate sneg, ali nemate okean.

Talibani ne surfuju.

Ne surfuje ni Čon, on mrzi taj šatro kul fazon, oduvek je voleo što je jedini strejt lik u Laguni koji *ne* surfuje, samo mu je bilo smešno što su potrošili cifru od šest nula vežbajući ga da bude „vodeni čovek“ a onda ga bacili na mesto gde vode nema.

Dobro de, čovek ratuje tamo gde ima rata.

Čon je izgurao dva roka a onda se skinuo. Vratio se u Lagunu da...

Da...

Hmmm...

Da...

* Navy SEALs – specijalne jedinice američke mornarice. (Prim. prev.)

Da ništa.

Nije bilo ničega što bi Čon mogao *da radi*. Bar ničega što bi on želeo. Mogao je ode u spasioce, ali mu nije bilo do toga da sedi na visokoj stolici i gleda turiste kako razvijaju melanom. Penzionisani mornarički kapetan dao mu je šljaku da prodaje jahte, ali Čon nije umeo da prodaje i mrzeo je čamce, pa ni od toga ništa. Zato kada ga je korporativni lovac na talente našao, Čon je bio slobodan.

Da ide u I-rokenrol.

U te dane pre velikog pojačanja iz 2007. bilo je baš gadnih sranja, otmica, odsecanja glava, mina pored puta koje raznose ruke i noge i kidaju jaja. Čonov posao bio je da spreči da se takva sranja dese mušterijama koje plaćaju, a ako je najbolja odbrana dobar napad, pa...

Tako je kako je.

A uz pravu mešavinu hibrida, spida, vajka i oksija to je zapravo bila sasvim kul video-igra – Irakboks – i mogao si da nabiješ gomilu poena usred svih onih šiitsko-sunit-skih-alkaida-u-Mesopotamiji sranja samo ako nisi previše osetljiv.

O je Čonu postavila dijagnozu PTNS.

Posttraumatski nedostatak stresa. Kaže da nema košmare, napade, flešbekove, halucinacije niti grižu savesti.

„Nisam bio stresiran“, uporno tvrdi Čon, „i nije bilo traume.“

„Sigurno zbog droge“, nagađala je O.

Droga je dobra, slagao se Čon.

Droga bi trebalo da bude loša, ali je *u lošem svetu* ona *dobra*, ako kapiraš taj obrnuti moralni polaritet. Čon o drogama govori kao o „racionalnom odgovoru na ludilo“, a njegovo hronično drogiranje je odgovor na *hronično* ludilo.

Ono stvara ravnotežu, veruje Čon. U sjebanom svetu moraš da se sjebeš, inače ćeš odleteti...

sa...

...njegove...

...ivice...

5

O oblači farmerke, prilazi stolu i gleda pištolj, još rasklopljen na peškiru za plažu. Metalni delovi su lepi u svojoj mašinskoj preciznosti.

Kao što smo već primetili, O voli jake alatke.

Osim kada Čon neku čisti s profesionalnom pažnjom iako gleda u monitor kompjutera.

Očekuje da vidi nekoga kako puši, nekoga kako mu puše, jedno bez drugoga ne ide.

Čekaj malo.

Jer ono što vidi je sledeći snimak:

Kamera polako prelazi preko nečega što liči na unutrašnjost magacina i niza od devet odsečenih glava na podu. Lica – sva muška, sva sa raščupanom crnom kosom – imaju izraz šoka, tuge, bola pa čak i rezignacije. Onda se kamera diže ka zidu, gde obezglavljena tela uredno vise sa kuka, kao da su ih glave okačile u garderobi pre nego što su otišle na posao.

Snimak nema zvuka, nema naratora, samo slabašni zvuk kamere i onoga ko je drži.

Iz nekog razloga, tišina je jednako svirepa kao slike.

O potiskuje bljuvotinu koju oseća kako navire iz stomaka. Ponavljamo ono što smo ranije primetili, ovo nije

ženska koja voli da pegla. Pošto je došla do malo vazduha, gleda pištolj, gleda monitor pa pita: „Ponovo ideš u Irak?“

Čon odmahuje glavom.

Ne, kaže joj on, ne u Irak.

U San Dijego.

6

Jebote

Jeste li spremni za...

Porniće s *odsecanjem glave*?

Dobro to nego.

Gej porniće s *odsecanjem glave*?

O zna da je Čon gadno uvrnut – ne, ona *baš* zna da je Čon gadno uvrnut – ali ne uvrnut na taj način, da se loži na tipove s odsečenim glavama, kao ona serija o britanskom kralju, svaka zgodna riba koju kralj kresne na kraju ostane bez glave. (Pouka serije: ako se stvarno potrudiš tipu oko glavića (ha ha), misliće da si kurva i raskinuće s tobom. Ili: Seks = smrt.)

„Ko ti je to poslao?“, pita ga O.

Je li viralno, širi se po Jutjubu, današnji snimak koji obavezno morate da vidite? Majspejs, Fejsbuk* (ne, to nije smešno), Hulu? Je li to ono što danas svi gledaju, prosleđuju ortacima, čoveče, ovo moraš da vidiš?

„Ko ti je to poslao?“, ponavlja ona.

„Divljaci“, odgovara Čon.

* Engl.: *Face* – lice. (Prim. prev.)

7

Čon ne govori mnogo.

Ljudi koji ga ne poznaju misle da je to zato što ima oskudan rečnik. Istina je upravo suprotna – Čon ne koristi mnogo reči zato što ih *toliko* voli. Ceni ih, pa ih zato najčešće zadržava za sebe.

„To je kao s ljudima koji vole metalni novac“, objasnila je O jednom. „Ljudi koji *vole* metalni novac *mrze* da ga troše. Zato uvek *imaju* mnogo metalnog novca.“

Dobro, tada je bila *jezivo* navarena.

Ali je ipak bila u pravu.

Čon uvek ima mnogo reči u glavi, samo što ih ne pušta često na usta.

Na primer „divljak“.

Jednina od „divljaci“.

Čona zanima odnos imenice i izvedenog prideva, kokoška i jaje, uzrok i posledica te konkretne etimologije. Ta mozgalica (*eto* zanimljive reči) izrodila se iz jednog razgovora koji je čuo u Stanlendu. Tema su bila islamisti koji su bacali kiselinu devojčicama u lice zato što su zgrešile tako što su išle u školu.

Evo prizora koji Čon pamti:

EKSTERIJER, VATRENI POLOŽAJ FOKA – DAN

Grupa foka – iscrpljeni od okršaja – stoje oko bokala s kafom na stolu.

BOLNIČAR FOKA

(šokiran, preneražen)

Kako čovek da shvati da ljudi mogu da počine takvo... takvo... *divljaštvo*?

VOĐA TIMA FOKA

(blazirano)

Prosto - to su divljaci.

REZ NA:

8

Čon kapira šta je snimak: video-konferencija.

U kome kartel Baha iznosi sledeće tačke ugovora:

1. Nećete se baviti maloprodajom vaših hibrida.
2. *Mi* ćemo se baviti maloprodajom vaših hibrida.
3. Vaše hibride ćete nama prodavati na veliko, po unapred određenoj ceni.
4. U suprotnom...
...pogledajmo ponovo video-zapis.

U tom informativnom vizuelnom pomagalu (obrazovnom sredstvu) vidimo petoricu bivših trgovaca narkoticima, iz metropleksa Tihuana/San Dijego, koji su insistirali da zastupaju maloprodajnu verziju svog proizvoda, u suprotnosti sa našim prethodno iznetim zahtevima, i četiri bivša pripadnika meksičkog ministarstva unutrašnjih

poslova, takođe iz Tihuane, koji su im pružali zaštitu (ili možda nisu, kako se ispostavilo).

Ti likovi su bili totalni moroni.

Mi mislimo da ste vi mnogo pametniji.

Gledajte i učite.

Nemojte da predemo na uživo.

9

Čon to objašnjava O.

Kartel Baha, sa korporativnom centralom u Tihuani, izvozi kopnom, morem i vazduhom brdo vutre, koksa, horsa i meta u Sjedinjene Američke Države. U početku su samo kontrolisali šverc preko granice a maloprodaju prepuštali drugima. Poslednjih godina, međutim, prešli su na vertikalnu integraciju svih poslovnih segmenata, od proizvodnje i transporta do marketinga i prodaje.

To su postigli relativno lako sa heroinom i kokainom, ali su morali da prevaziđu izvesni početni otpor američkih motociklističkih bandi koje su kontrolisale promet metamfetamina.

Bajkerskim bandama je brzo dojadilo priređivanje bogatih sahrana (jeste li videli koliko je pivo poskupe-
lo?), pa su pristale da stupe u prodajni tim kartela Baha, a doktorima iz urgentnih centara širom Amerike laknulo je što je proizvodnja meta postala standardizovana, pa sada tačno znaju koje biohemijske simptome da očekuju kada im dovezu žrtve overe.

Međutim, prihod od prodaje tri gorespomenute droge naglo je opao. Posebno u korišćenju meta postoji

nemilosrdan darvinovski faktor po kome korisnici crkavaju ili prže sebi mozak tako brzo da ne mogu više da provale gde da proizvod kupuju. (Ako mislite da mrzite džankije, sigurno niste upoznali narkose na spidu. U poređenju s njima, džankiji izgledaju kao mormoni.) I mada heroin izgleda doživljava blag ali primetan oporavak, KB svejedno mora da negde nadoknadi sve manji prihod da bi njegovi deoničari bili srećni.

I tako sada želi da kontroliše čitavo tržište marihuane i eliminiše konkurenciju malih kućnih odgajivača u južnoj Kaliforniji.

„Kao što su Ben i Čoni“, kaže O.

Čon klima glavom.

Kartel će im dozvoliti da ostanu u poslu samo ako prodaju isključivo kartelu, koji će onda sam da ostvaruje ogroman profit.

„Oni su *Volmart**“, kaže O.

(Jesmo li objasnili da O nije glupa?)

Oni *jesu Volmart*, slaže se Čon, i raširili su se horizontalno da nude širok spektar proizvoda – ne prodaju samo drogu već i ljudska bića za tržište rada i seksa, a nedavno su počeli da se bave i unosnim poslom kidnapovanja.

Ali to nema veze s ovim razgovorom niti sa snimkom o kome je reč, koji jasno ilustruje da...

Ben i Čoni mogu da

Ostanu ili bez profita

Ili

Bez glave.

* *Wallmart* – veliki trgovinski lanac u Americi. (Prim. prev.)

10

„Hoćeš li da prihvatiš ponudu?“, pita O.
Čon prezrivo frkće: „Ne.“
Gasi laptop i počinje da sklapa lepi pištolj.

11

O ide kući.

Gde je Paku u jednoj od svojih faza.
O jedva uspeva da nabroji sve njene faze.
Ali nekim grubim redom:

Joga

Tablete i alkohol

Klinika

Republikanska politika

Isus

Republikanska politika i Isus

Fitnes

Fitnes, republikanska politika i Isus

Estetska hirurgija

Gurmansko kujanje

Džezersajz

Budizam

Nekretnine

Nekretnine, Isus i republikanska politika

Dobro vino

Ponovo klinika
Tenis
Jahanje
Meditacija

A sada...

Direktna prodaja.

„Kevo, to je piramida“, rekla je O kada je videla kutije i kutije organskih proizvoda za negu kože koje je Paku pokušala da joj uvali da valja. Već je navatala većinu svojih drugarica, koje su prodavale to đubre jedna drugoj, u nekakvoj međusobnoj merčandajzerskoj smaračini.

„Nije piramida“, pobunila se Paku. „Piramida je za one proizvode za čišćenje.“

„A ovo...“

„Nije“, rekla je Paku.

„Jesi li ti nekada videla piramidu?“, upitala ju je O. „Ili sliku piramide?“

„Jesam.“

„Dobro“, rekla je O, pitajući se zašto se uopšte trudi. „Prodaješ neko sranje i procenat dobiti prosleđuješ osobi koja te je uvela u posao. Ti uvodiš u posao druge ljude koji prosleđuju kintu tebi. To je piramida, kevo.“

„Ne, nije.“

O tog popodneva odlazi kući, a Paku je u dvorištu i loče mohito sa ekipom iz sekte organske kozmetike. Svi kokodaču o nekom predstojećem trodnevnom motivacionom krstarenju.

Zbog čega čoveku dođe da navija za somalijske pirate, misli O.

„Jeste li za limunadu?“, O učtivo pita žene.

Paku ništa ne provaljuje. „Hvala ti, dušice, ali već imamo osveženje. Želiš li da nam se pridružiš?“

Da, malo sutra, misli O.

„Imam neka druga posla“, kaže i povlači se u kakvo-takvo utočište svoje sobe.

Šestica se krije u radnoj sobi, gistro prati berzu a u stvari gleda utakmicu *Ejndželsa*. Vrata su otvorena i on vidi O i brzo se okreće da se zagleda u monitor kompjutera.

„Ne brini“, kaže O. „Neću da te druknem.“

„Jesi za martini?“

„Neka, hvala.“

Odlazi u svoju sobu, baca se na krevet i kunta.

12

Lado je skraćeno od „Helado“, što na španskom znači „hladan kao kamen“.

Odgovara.

Migel Arojo, poznatiji kao Lado, jeste hladan kao kamen.

(To je izraz kome se, uzgred budi rečeno, Čon protivi. Pošto je bio u pustinji, zna da kamenje može biti užasno vrelo.)

Bilo kako bilo...

Čak i kao dete, Lado kao da nije imao nikakva osećanja, ili ako ih je imao, nikada ih nije pokazivao. Zagrliš ga – majka je to često radila – i ne dobiješ ništa. Išibaš

ga kaišem po dupetu – otac je to često radio – isto ništa. Samo bi te gledao onim crnim očima, u fazonu šta hoćeš od mene?

On sada nije dete. Četrdeset šest mu je, i sam je otac. Dva sina i ćerka u pubertetu od koje će da postane *loko*. Naravno, to i jeste njen zadatak u tim godinama. Nije dete, ima i svoju ženu, lepu baštovansku firmu, ima para. Više ga niko ne lema kaišem.

Sada vozi leksus kroz San Huan Kapistrano, gleda lepo igralište za *futbol*, onda skreće levo do velikog naselja, blok za blokom istovetnih stambenih zgrada iza kamenog zida koji se pruža duž pruge.

NSM

Ništa sem Meksikanaca.

Blok za blokom.

Kad tu čuješ engleski, to poštar priča sam sa sobom.

Tu žive fini Meksikanci. Tu žive ugledni, poštovani, vredni Meksikanci kada nisu na poslu. To su stare meksičke porodice, živele su tu još pre nego što su Anglosi oteli zemlju, bili su tu i kada su španski očevi došli da je prvi otmu. Postavili kamen temeljac misije gde se vraćaju lastavice.

To su meksički Amerikanci, šalju klince u finu katoličku školu preko ulice, gde ih pederčine popovi dresiraju da budu pokorni. To su fini Meksikanci koji se nedeljom doteraju a posle mise idu u park ili na travnjake pored luke u Dana Pointu, pa roštiljaju. Nedelja je meksički dan za prirodu, hvaljen Isus i daj vamo tortilje *por favor*.

Lado nije fini Meksikanac.

On je jedan od onih strašnih Meksikanaca.

Bivši pandur iz države Baha, ima krupne šake sa žuljevitim pesnicama, ožiljke od noževa i metaka. Crne crne opsidijanske oči. Gledao je onaj film Mela Gibsona o Meksiku iz doba Maja kada su ljudima cepali stomake opsidijanskim sečivima i njegovi *vijeos* kažu da ima oči baš kao ti noževi.

Nekada davno Lado je bio pripadnik Los Zetasa, specijalne službe za borbu protiv narkotika u Bahi. Preživio je narko-ratove devedesetih, video mnogo ljudi ubijenih, prilično ih je ubio svojim rukama, lično je hapsio mnogo dilera, vodio ih u uličice i terao ih da odaju tajne.

Smeje se novinskim izveštajima o „torturi“ u Iraku i Avganistanu. Oni su u Meksiku koristili mučenje vodom otkako Lado pamti, samo su umesto vode upotrebljavali koka-kolu – gazirana tečnost je malčice delotvornija i motiviše dilera da izbrblja korisne informacije.

Sada će američki Kongres da istražuje.

Šta će da istražuje?

Svet?

Život?

Ono što se dešava između ljudi?

Kako drugačije da nateráš nekog lošeg čoveka da ti kaže istinu? Misliš da ćeš da mu se osmehuješ, da ga nudiš sendvičem i cigaretama, da mu postaneš drugar? On bi ti uzvratio osmehom i lagao te i mislio kakav si *cabron*.

Ali to je bilo nekada davno, pre nego što je i njemu i ostalim Zetasima dojadilo da plene drogu i budu švorc, da padaju s nogu od posla i ginu dok gledaju dilere kako se bogate, pre nego što su rešili da se i sami obogate.

Ladove oči su hladne kao kamen?

Možda zato što su te oči videle...

Sopstvene ruke kako drže motornu testeru

Prosecaju ljudski vrat dok

Krv prska.

I vaše bi oči bile hladne.

Vaše bi se oči pretvorile u kamen.

Neki od one sedmorice preklinjali su, plakali, molili boga, svoje mame, govorili da imaju porodice, pišali u gaće. Drugi ništa nisu govorili, samo su gledali sa nemom pomirenošću sa sudbinom za koju Lado misli da je izraz samog Meksika. Nešto loše će se dogoditi, samo je pitanje kada. To bi trebalo da izvezu na zastavi.

Drago mu je što je El Norte.

Sada ide da nađe tog malog Estebana.

13

Esteban živi u velikom stambenom naselju i radoznao je po prirodi.

Pitanja za anglo svet.

Hoćete da nađem posao? Da vam kosim travnjak? Da vam čistim bazen, da vam okrećem hamburgere, da vam pravim tako? Zato smo ovamo došli? Platili kojotima? Puzali ispod ograde, vukli se preko pustinje?

Hoćete da budem jedan od onih dobrih Meksikanaca, jedan od onih vrednih, pobožnih, porodičnih, doteranih u nedelju što hodaju s celom familijom po suncem spečenim bulevarima do parka po imenu Čavez, pokornih poslušnih tortilja niger Meksikanaca, onih koje svi volimo i poštujemo i koje plaćamo manje od minimalca?

Kao moj *papi*?

Krene pikapom pre zore, iz prikolica štrče grabulje, doteruje travnjake *gureosa* da izgledaju zeleno i lepo. Vraća se kući noću tako *chingada* umoran da neće da razgovara, neće da radi ništa sem da jede, popije pivo, ide da spava. Tako šest dana u nedelji, staje samo nedeljom da pred bogom bude pokoran i smeran tortilja niger Meksikanac, daje novac za koji rmba bogu i popovima pederčinama. Nedelja je veliki dan za njegovog *papija*, dan kada oblači čistu belu košulju, čiste bele pantalone (bez fleka od trave na kolenima), cipele koje vadi jednom nedeljno, briše ih čistom krpom, pa vodi porodicu u crkvu, a posle crkve se nalaze sa svim tetkama i stričevima, *tios* i *tias*, sa svim rođacima, i svi idu u park i peku *carne* i *pollo* i osmehuju se svojim lepim ćerkama u lepim malim svečanim haljinama, i to je tako *chingada* dosadno da bi Esteban skroz prsô da se nije išunjabo posle crkve da se uradi, da udahne lepi dim, da malo iskulira.

Ili kao *mi madre*? Radi u hotelima, čisti klonje *guerosima*, riba njihova govna i bljuvotinu iz šolja? Večito na kolenima, ako ne na pločicama kupatila, onda u crkvi. Pobožna žena, večito miriše na sredstvo za dezinfekciju.

Esteban je neko vreme radio u jednoj Mačadovoj tezgi za tako. Ubijao se od posla seckajući luk, perući sudove, noseći đubre, a za šta? Za džeparac. Onda mu je *papi* našao posao u jednoj baštovanskoj ekipi gospodina Aroja. Bolja kinta ali dosadna šljaka od koje puca kičma.

Ali Estebanu sada treba lova.

Lurdes je trudna.

Kako se to desilo?

Naravno da on zna kako se to desilo. Video ju je jednog nedeljnog popodneva u jednoj onoj lepoj beloj haljini.